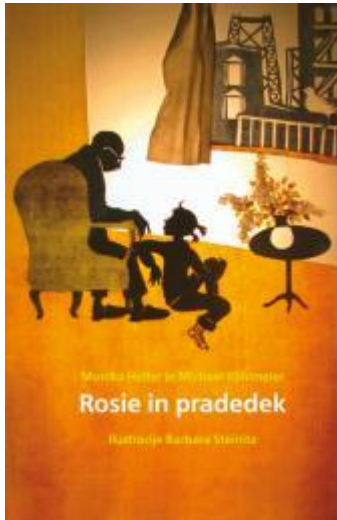

Helfer, Monika; Köhlmeier, Michael: **Rosie in pradedek**.

Prev. Ana Grmek. Ilustr. Barbara Steinitz. Spr. beseda Hanno Loewy. Ljubljana: Ebesede, 2015, 140 str.

| P | 2. stopnja | [ODLIČNO], naslovniško odprta pripoved, simbolična pripoved, slovar, spremna beseda | Avstrija, dedki, družina, Judje, pripovedovanje, vnuki, zgodovina

»Pisateljski par Monika in Michael Köhlmeier živi v Hohenemsu v avstrijski zvezni deželi Predarlška, torej tam, kjer se godijo zgodbe iz knjige. Pišeta eden ob drugem, včasih pa tudi skupaj, tako kot na primer knjigo *Rosie in pradedek*, ki je bila zelo dobro sprejeta in je dobila več nagrad (med drugim avstrijsko nagrado za mladinsko književnost), pa tudi nominacijo za nemško nagrado za mladinsko književnost.« (Na hrbtni strani knjige.)

Pa tudi na: <http://www.emka.si/rosie-in-pradedek-trda/PR/1956687,13566>

»Pradedek je edini moški v Rosiejini družini, saj sta njen oče in dedek družino zapustila. Živi v New Yorku, vendar njene judovske korenine izvirajo iz avstrijskega Hohenemsa, v katerem živijo judje in kristjani, pa tudi avtorja knjige. Pradedek Rosie pripoveduje zgodbe iz daljne dežele, h katerim deklica s svojo otroško domišljijo še kaj doda.« /.../

Katja Cingerle; Bukla 115 http://www.bukla.si/?action=books&book_id=24561

Spodbude za branje:

- **Otrokom (v 3. ali 4. razredu)** povem, da sta me prevzeli tako pripoved kot ilustracija! Na kratko jim predstavim delo (pri tem si pomagam s spremno besedo), potem pa jim berem v nadaljevanjih, vsak dan eno zgodbo, npr. na začetku pouka ali po glavnem odmoru. Nič ne razlagam, samo berem. Želim, da bi začutili moč pripovedovanja zgodb!
Tole se mi namreč zdi zelo pomembno:

»Zgodbe imajo običajno tudi same zgodbo. Izmišljamo si svet, da bi razumeli, kje je naše mesto v njem. Zanima nas, kaj počne z nami in kaj lahko mi storimo z njim. Zgodba o Rosie in njenem pradedku nas popelje iz malega kraja na meji med Avstrijo in Švico v vele mestni New York. Iz Evrope v Ameriko, iz preteklosti v sedanost . (...) kdor pripoveduje, si želi pozornosti, hoče, da ga vzamemo resno. Hoče, da bi ne pozabili nečesa, brez česar ne more živeti. V New York je prišlo veliko ljudi, Judov in drugih, ki ne morejo pozabiti svojih zgodb.«
(Hanno Loewy, Spremna beseda)

- Očarljiva in zelo pomembna se mi zdi tudi čustveno navezanost med pradedkom in Rosie! Za Rosie ni lepšega, kakor poslušati pradedka, ko ji pripoveduje zgodbe. ☺
- Če otroci vendarle sprašujejo, si pomagam s *Sklepno besedo* in *Slovarčkom*, na Googlu poiščem informacije o Hohenemsu, prav tam ali kje drugje o Judih idr.

Nadaljnje spodbude za branje:

- V slovenščino imamo prevedeni še dve Köhlmeierjevi deli: *Svetopisemske zgodbe* in *Köhlmeierjeve antične pripovedke*, ki ju v knjižnicah sicer postavljamo med knjige za odrasle, toda ...

mag. Tilka Jamnik